

MINIPUT 1996

Presentació

Programa

Organització

De l'11 al 14 de novembre de 1996

Lloc: Universitat Pompeu Fabra

Auditori de l'edifici Rambla

La Rambla, 30

08002 Barcelona

L'INPUT de 1996, que va tenir lloc per primer cop a una ciutat d'Amèrica Llatina (a Guadalajara, Mèxic), ha aportat substanciosos programes i debats sobre el moment actual de la televisió creativa en el món. Els millors d'aquests programes es mostren ara a Barcelona, en una nova edició del MINIPUT que organitzen, des de ja fa tres anys, conjuntament la Universitat Pompeu Fabra i Televisió de Catalunya. Una cita que està esdevenint imprescindible per a tots aquells programadors, creadors i estudiosos que vulguin reflexionar sobre les vies d'innovació que es produeixen a la televisió mundial. Obres fetes per professionals que des de diferents indrets del món aborden amb rigor voluntats similars: fer programes de qualitat, demostrar que la televisió no està negada a la possibilitat d'innovar.

No són anys fàcils per a la televisió creativa, i per això la trobada del MINIPUT és també un moment d'esperança, de crítica i també de negar qualsevol vel·leïtat commiserativa. En condicions de diferents graus de dificultat, els programes seleccionats han sabut sortejar els obstacles i aconseguir resultats espectaculars. Sotmetre'ls a la crítica dels assistents és una manera de fer-los servir de mirall de les nostres pròpies actituds. És per això que, seguint l'exemple d'altres anys, hem procurat acompanyar el màxim d'aquests programes amb alguns dels seus creadors. És perquè és tan escassa la possibilitat de parlar dels programes de televisió que el MINIPUT de Barcelona (com el que es fan a altres parts del món), es converteix en un lloc a preservar, un dels pocs espais per fer créixer la consciència de millora i de risc.

Per fer augmentar aquest grau d'implicació, el MINIPUT 96 presenta una peculiar innovació: s'hi ha inclòs programes produïts al nostre entorn immediat que, sense estar específicament seleccionats com a programes INPUT (de moment!, seran candidats a l'INPUT 97!), sí que participen del seu "esperit".

Són uns programes que han estat inclosos en aquestes sessions per tal que el públic assistent tingui un referent proper, programes amb les mateixes condicions de creativitat, qualitat i innovació que caracteritza, en definitiva, els que es presenten a les conferències INPUT. Alguns són, a més, rigoroses estrenes, i per tant es contrastaran per primera vegada amb l'opinió dels assistents.

L'objectiu d'aquest MINIPUT és doncs conèixer de manera directa els programes més innovadors i participar en els debats que ens suggereixen. Barcelona està fortament vinculada a aquest objectiu en ser la única ciutat que disposa de l'Arxiu unificat de tota la història d'INPUT, a la Biblioteca de la Universitat Pompeu Fabra. Un arsenal de televisió de qualitat -composat ara ja per més de mil programes- que garanteix el compromís amb aquesta estratègia d'alternativa a la estandarització majoritàriament imperant.

Jordi Balló, Membre de l'INPUT International Board

Eva Pujadas, Coordinadora de l'Arxiu INPUT

Joan Úbeda, Shopsteward de l'INPUT 96 a Guadalajara

PROGRAMA

[Dilluns 11 de novembre](#)

[Dimarts 12 de novembre](#)

[Dimecres 13 de novembre](#)

[Dijous 14 de novembre](#)

Dilluns 11 de novembre

LA MIRADA PENETRANT

Amb la seva mirada de raigs X, Superman podia veure a través de les coses. Els autors de documentals no disposen d'aquesta mena de poders sobrenaturals (ni de cap altre, ben mirat). De vegades, però, la visió del cineasta (ajudada per l'ull mecànic de la càmera) permet anar més enllà de la textura superficial de la realitat i revelar-ne una part més essencial. Els tres documentals que componen aquesta sessió són una bona mostra de com pot arribar a ser de penetrant la mirada d'un documentalista.

Amb la presència de Michal Aviad, realitzadora de *Ever shot anyone?*

Amb la projecció dels següents programes:

- ***Anything Can Happen*** (Alemanya/Polònia, Studio Film Kaleidoscop/SR, 39')
- ***Ever Shot Any One?*** (Israel, Ma'amoul Productions, 58')
- ***Meanwhile Somewhere*** (Hongria, Balazs Bela Studio, 52')

Anything Can Happen

Alemanya/Polònia, 39'

Títol original: Wszystko moze przytrafic/Alles ist moglich

Any de producció: 1995

Guionista: Marcel Lozinski

Realitzador: Marcel Lozinski

Productor: Wojciech Szczudlo, Piotr Sliwinski

Producció: Studio Filmowe "Kalejdoskop"

Un dia d'estiu a un parc de Varsòvia. La gent gran s'asseu als bancs a la recerca d'uns moments de relaxament i tranquil·litat i un nen s'hi passeja amb un patí de rodes. Ple d'innocència, s'acosta als bancs on els vells prenen el sol i els fa preguntes, la mena de preguntes directes i sense complexos que fan els nens d'aquesta edat. Els vells parlen de la vida, de la mort, de la guerra, de la feina, de la solitud..., la curiositat del nen troba respostes sorprenents; el seu passeig pel parc esdevé un viatge a través de la vida.

A través de la mirada del seu propi fill, Marcel Lozinski, un dels realitzadors més prominents de Polònia, construeix un cant a la vida. Un programa emotiu, sensible i profund. Aquest programa ha guanyat prestigiosos premis a Oberhausen i Cracòvia.

Ever Shot Any One?

Israel, 58'

Guionista: Michal Aviad
 Realitzador: Michal Aviad
 Productor: Amit Goren
 Producció: Ma'amoul Productions
 Any: 1995

Una cineasta israeliana intenta infiltrar-se en el món aïllat d'una reserva de soldats que serveixen a la frontera amb Síria als Alts del Golan. Trenta-dos dies entre els búnquers i seguint les guàrdies, fent patrulles i convivint amb ells ofereixen una renovada mirada a les vides d'aquests homes com a soldats civils lluny de la llar.

La càmera i la presència de la realitzadora desvelen un món de complicitat i de camaraderia masculina, de masclisme i de misogínia. Sentint-se observats com si fossin animals estranys, els homes fan el seu propi rodatge. Mig en broma, mig seriosament, parodien i qüestionen l'actitud de la cineasta, i encara revelen més sobre la seva manera de ser i els seus valors. El resultat és un joc de mirades creuades que diu molt sobre la relació del filmat i el que filma, sobre el cinema entès com la captació de la relació entre els subjectes i la càmera.

Meanwhile Somewhere

Hongria, 52'

Títol original: Mikozen Valahol
 Any de producció: 1994
 Títol de la sèrie: An unknown war

Guionista: Péter Forgács
 Realitzador: Péter Forgács
 Productor: Péter Forgács
 Producció: RTBF/LCS

Part d'una sèrie de 5 episodis ("Unknown War"), coproduïda per diverses televisions europees i basada en imatges d'arxiu inèdites (sobretot filmacions domèstiques) rodades durant la segona guerra mundial. Aquest episodi funciona per la pura juxtaposició de seqüències molt privades amb altres més públiques, sense cap comentari. Només uns rètols indicant l'any i la localització, i una música hipnòtica. Malgrat l'aparent minimalisme, del muntatge emergeix una imatge clara de la humiliació i el sofriment que representava la guerra fins i tot per a aquells que n'estaven més allunyats i podien sentir-se'n (falsament) a recer.

Dimarts 12 de novembre

NOUS AIRES PER AL MAGAZINE TELEVISIU

Humor, grafisme, sentit de l'humor, càmeres al carrer, entrevistes per sorpresa, fragments inèdits, filmacions insòlites, preguntes inesperades i situacions inversemblants són els recursos que utilitzen aquests tres originals magazines per tractar qüestions serioses que faciliten un cert distanciament, el necessari per al somriure o la reflexió, i alhora una forta empatia amb els personatges i les problemàtiques plantejades.

Amb la presència de Jean Pierre Krief, productor executiu de *Brut*; Joan Ollé, coautor de *L'illa del tresor*

i Josep M. Andreu, realitzador de *L'illa del tresor*.

Amb la projecció dels següents programes:

- ***Brut*** (França, La Sept/ARTE, 26')
- ***L'illa del Tresor*** (Catalunya, Canal33, 30')
- ***Michael Moore's TV Nation*** (Regne Unit, Dog eat dog per la BBC i TriStar Television, 45')

Brut

França, 26

Títol original: Brut

Any de producció: 1996

Realitzador: Varis

Productor: Claire Doutriaux i Paul Ouazan i Jean Pierre Krief

Producció: La Sept Arte

Com el seu títol indica, aquest programa presenta material periodístic en brut, gairebé sense processament ni manipulació. Originals de rodatge tal com surten de la càmera, de vegades comentats pel càmera que els va filmar; seqüències llargues de fets que potser han estat notícia, però dels que només hem vist el minut o minut i mig que ha sortit als TNs. Una brevíssima veu en *off* al principi de cada segment aporta els elements mínims per entendre allò que veurem; de vegades, un congelat sobre un personatge per presentar-lo i situar-lo en el context.

El programa presentat a l'INPUT inclou seqüències sobre un consell de redacció de *Libération*; una sessió de la comissió parlamentària sud-africana que investiga crims relacionats amb l'apartheid; un càmera de televisió que comenta un moment particularment tens d'una entrevista amb un líder guerriller txetxè, etc.

El programa forma part d'una sèrie tancada que ARTE va començar a emetre el 1995/96. Per obtenir material, els productors van demanar a totes les cadenes i agències internacionals de notícies que els facilitessin originals de càmera de rodatges que complissin una sèrie de criteris preestablerts, i també van encarregar filmacions expressament per al programa. Actualment els responsables preparen una segona edició del programa que s'emetrà l'any vinent.

BRUT és un intent de trobar alternatives al periodisme televisiu convencional, tot fent evidents a l'espectador els mecanismes de producció de les notícies, les decisions que intervenen entre la captació de les imatges i el producte final que apareix als TNs. En altres paraules, BRUT ofereix un material per a la reflexió sobre el paper de la imatge televisiva i dels mitjans de comunicació en la societat actual.

L'illa del Tresor

Catalunya, 30'

Guionista: Joan Barril, Joan Ollé i Gerard Haussman

Any de producció: 1996

Realitzador: Josep Maria Andreu

Producció: Canal33

Aquest és un programa que demostra el poder que la paraula pot tenir encara a la televisió. La combinació de les diverses seccions de to altament suggerent i evocador fa d'aquest programa una petita joia que reivindica la ironia i els sobreentesos, a la recerca de la complicitat de l'espectador.

Aquest programa serà presentat a la propera selecció de l'INPUT per la singularitat en el tractament de les entrevistes, en els petits formats de les seccions i l'atmosfera que es respira al seu interior.

Michael Moore's TV Nation

Regne Unit, 45'

Títol original: Michael Moore's TV Nation

Any de producció: 1995

Guionista: Jay Martel i altres

Realitzador: Michael Moore

Productor: David Mortimer

Producció: Dog eat dog per la BBC i TriStar Television

Michael Moore, un periodista de Flint (Michigan, EUA) es va fer famós als Estats Units per un documental molt divertit i alhora punyent sobre el tancament de les plantes de la General Motors al seu poble natal ("Roger and me"). L'èxit aconseguit li va permetre convèncer la cadena NBC per fer TV NATION un programa que, amb força sentit de l'humor, fa una crítica corrosiva de la societat nord-americana. La sèrie es va mantenir en pantalla durant dues temporades. La BBC va encarregar a Moore una versió per al públic anglès del seu programa original (aquesta versió és la que es va veure a l'INPUT).

A TV NATION, Moore i el seu equip es fan passar per innocents, però no hi ha cap element en el programa que no estigui carregat d'intenció: els reportatges, les preguntes als vianants de Times Square, les músiques. El programa presentat a l'INPUT inclou: un reportatge sobre una parella que ha fet fortuna amb un negoci ben macabre: la neteja de *crime scenes*; un segment amb el títol "Number One", on persones de diversos llocs d'Estats Units anuncien orgullosament que la seva ciutat és la primera en suïcidis juvenils, morts per tret de pistola, contaminació de l'aigua, etcètera...; una enquesta al carrer, (a Times Square), amb la pregunta: "per què als lavabos de dones la cua és sempre més llarga?".

TV NATION demostra un cop més que l'humor intel·ligent pot funcionar a la televisió si se saben utilitzar els mecanismes del mitjà, i si es disposa del temps suficient per preparar a consciència allò que un cop filmat sembla improvisat i casual. Va ser un dels programes més comentats a la conferència de l'INPUT de Guadalajara.

Dimecres 13 de novembre

NOVA FICCIÓ

Els guionistes i directors més joves busquen fórmules de ficció especialment adequades al mitjà televisiu. En contra de la simple idea de que el telefilm sigui com un film anorèxic, aquestes ficcions positivitzen la manca de diners i la necessitat d'adequar-se a l'habitual constrenyiment de la graella televisiva. Pocs decorats, pocs autors, narrativa experimental, durades variables i temes que van directament a la consciència. Són els signes d'una forma de plantejar la renovació i l'alternativa.

Amb la presència de PatMcCabe, guionista de *A mother's love's a blessing*; Agustí Vila, Fèlix Riera i Arturo Duque, guionista-realitzador i productors de *L'Àlicia i el lloro*.

Amb la projecció dels següents programes:

- ***Who's Hitler?*** (Dinamarca, Danmarks Radio, 23')
- ***A mother's love's a blessing*** (Irlanda, RTE, 26')
- ***The boy, the slum and the pan's lid*** (Brasil, TV Cultura, 5')
- ***L'Àlicia i el lloro*** (Catalunya, FDG-Becom-Canal33, 28')

Who's Hitler

Dinamarca, 23'

Títol original: Who's Hitler

Any de producció: 1995

Guionista: Nikolas Cederholm

Realitzador: Nikolas Cederholm

Productor: Palle Wolfsberg

Producció: Danmarks Radio

4 de maig de 1995 a una sauna, tres joves i un home gran conversen: un extremista d'esquerres, un *skinhead* racista i un ambiciós periodista; el quart, l'home gran, és un veterà del moviment de la resistència. El que els ha unit a la sauna és un anunci al diari.

La conversa inicial és ingènua: el campionat europeu de futbol i els aldarulls al carrer; la situació canvia dramàticament quan se n'adonen que s'han quedat tancats a la sauna i que possiblement han estat oblidats. No se n'adonen que s'han convertit en els personatges d'un joc amb rerafons històric.

A mother's love's a blessing

Irlanda, 26'

Títol original: A mother's love's a blessing

Títol de la sèrie: Two lives

Any de producció: 1994

Guionista: Pat McCabe

Realitzador: Charlie McCarthy

Productor: Michael Colgan

Producció: RTE

Una forta relació entre la mare possessiva i dominant i un fill adult, dèbil i turmentat és el nucli d'aquest drama provocador que explora l'ambigua frontera entre la normalitat i la bogeria, i la tensió resultant que desemboca en pensaments assassins, desenvolupats en un estil molt "visual" que utilitza, segons els autors, un realisme màgic.

Aquest programa forma part d'unes sèries produïdes amb baix pressupost amb la intenció de revitalitzar la producció de dramàtics a la televisió irlandesa. Amb aquest objectiu, el guionista Pat McCabe, treballa sota uns límits fixos: dos actors i una sola localització que, lluny de reduir les possibilitats de creació, ofereixen un marc dins el qual, es poden desenvolupar narracions fresques i originals, tal com queda palès en aquest programa.

A mother's love's a blessing va tenir una acollida molt positiva entre els mitjans de comunicació irlandesos; va rebre el primer premi al Celtic Film & Television de 1995 en la categoria de *short drama* i una menció especial al Prix Futura de 1995 a Berlin.

The boy, the slum and the pan's lids

Brasil, 5'

Títol original: O menino, a favela e as tampas de panela

Títol de la sèrie: Open the door

Any de producció: 1995

Guionista: Anna Muylaert, Cao Hamburger
Realitzador: Cao Hamburger
Productor: Luiz Eduardo Crescente
Producció: TV Cultura (Fundação Padre Anchieta)

Una porta s'obre, quelcom passa i un nen comença a córrer. Carrers d'un suburbi brasiler, un mercat de gom a gom i el nen segueix corrent. Cada vegada hi ha més gent que el persegueix i ell no para. Finalment, ..., i una porta es tanca.

Aquest programa forma part d'una sèrie patrocinada per la Unicef, *Open the door*, de cinc minuts de duració cadascun, on es mostra una petita història de la vida d'un nen qualsevol a un país qualsevol.

L'Alícia i el lloro

Catalunya, 28'

Títol original: L'Alícia i el lloro
Títol de la sèrie: Nova Ficció
Any de producció: 1996

Guionista: Agustí Vila
Realitzador: Agustí Vila
Productor: Arturo Duque i Fèlix Riera
Producció: FDG-Becom -TVC

Una àvia de plàcida aparença i el seu lloro són els dos protagonistes d'aquesta història sinistra, claustrofòbica, que té la singular capacitat de crear un personatge de força inesperada, de suggerir un món gens tranquil·litzador. Aquest mig metratge suposa una primera obra del seu guionista i director, inclosa en la sèrie Nova Ficció que convoca a tretze nous realitzadors. El resultat és, en aquest cas com a mínim, d'una radicalitat inèdita en la ficció habitual de la televisió catalana.

Dijous 14 de novembre

MISSIÓ IMPOSSIBLE?

Molta gent creu que hi ha temes que "no van bé" a la televisió, que no s'adapten fàcilment al mitjà. Són temes massa abstractes i complexos, com ara la ciència bàsica. O massa cultes i minoritaris, com la poesia. O massa desagradables, com la deformitat corporal. Per sort, hi ha programes com els d'aquesta sessió que demostren, un cop més, que no hi ha temes difícils quan es juga amb força la carta de la imaginació, del rigor i, si cal, del risc.

Amb la presència de Peter Friedman i Jean François Brunet, autors de *Death by design*.

Amb la projecció dels següents programes:

- ***The United States of Poetry: The American Dream*** (EUA, Washington Square Films, 26')
- ***Vasectomy*** (Canadà, CBC, 4')
- ***Freak Out*** (Gran Bretanya, BBC, 29')
- ***Death by Design*** (Alemanya/França/EUA, Les Films du Bouc, Strange Attractions, 70')

The United States of Poetry: The American Dream

EEUU. 27'

Títol original: The American Dream
Títol de la sèrie: The United States of poetry
Any de producció: 1995

Realitzador: Mark Pellington
Productor: Joshua Blum i Bob Holman
Producció: Washington Square Films - ITVS

Un grup de poetes llegeix les seves poesies davant de la càmera amb una posta en escena moderna, atractiva i totalment diferent per a cada poema. Un intent reeixit de traslladar la poesia a la televisió, en una barreja entre *collage* de versos i un cert estil MTV, amb un resultat força interessant. El realitzador ja havia efectuat aquesta amalgama estilística en un programa que va ser projectat al Miniput 94, titulat *Father's Daze*.

Des de fa uns quants anys una de les qüestions recurrents a les diverses conferències INPUT és la manera com les diverses televisions resolen l'adaptació de la poesia a la televisió.

Vasectomy

Canadà, 4'

Títol original: Vasectomy
Títol de la sèrie: The Health Show
Any de producció: 1994

Realitzador: Chris Mullington
Productor: Chris Mullington
Producció: CBC

Humor a dojo per tractar un tema seriós: les pors i ansietats dels homes davant la vasectomia. Amb una combinació de grafisme, imatge real, fragments d'entrevistes en *off* i molt, molt sentit de l'humor, aquesta petita meravella intenta treure ferro als prejudicis davant una intervenció menor en una àrea molt sensible de l'anatomia masculina.

Aquesta peça forma part de "The Health Show", el programa setmanal de salut de la CBC. El productor executiu va considerar que feia falta un tancament *light* al final del programa, i va encarregar a un videoartista una sèrie de peces breus sobre aspectes molt quotidians de la salut. El públic va tardar algunes setmanes a acostumar-se a aquest nou tractament, però va acabar acceptant-lo totalment. En el cas de "Vasectomy", el públic es va dividir en dos camps: els que van entendre la broma i la van aplaudir, i els que van trobar que amb aquestes coses no s'hi juga. Sorprenentment, van ser algunes dones les que menys van apreciar el sentit de l'humor, i es van queixar que el segment havia fet retrocedir 20 anys la causa feminista.

Freak Out

Regne Unit, 29'

Títol original: Freak Out
Títol de la sèrie: Over the edge
Any de producció: 1994

Guionista: David Hevey
Realitzador: David Hevey
Productor: David Hevey
Producció: BBC

Resulta que la BBC té fins i tot una Unitat de Programes per a/sobre Discapacitats (Disability Program Unit). Naturalment, han tocat tant el tema que han de plantejar-se tractaments ben poc habituals per no repetir-se. Com per exemple, demanar a un equip de realitzadors de cinema publicitari que posi en imatges la reivindicació d'un (ampli) col·lectiu de discapacitats que reclamen el seu dret a la bellesa i a la sexualitat, desafiant les nocions tradicionals del cos perfecte. Barrejant documental, teatre i tècniques publicitàries, aquest programa explora un tipus de bellesa alternatiu, el de la gent discapacitada.

El resultat és bastant xocant, perquè no estem gaire acostumats a sentir un discurs tan radical ni, sobretot, a veure aquests cossos tractats amb el mateix estàndard que el cossos dels/les models de publicitat.

Aquest programa pertany a la sèrie *Over the edge* d'aquesta Unitat de Programes per a Discapacitats de la BBC que té l'objectiu de mostrar el món des del punt de vista de la gent amb discapacitats.

Death by Desing

Alemanya / França, 70'

Títol original: Une mort programmée

Any de producció: 1995

Guionista: Peter Friedmann / Jean François Brunet

Realitzador: Peter Friedmann / Jean François Brunet

Productor: Emmanuel Laurent / Peter Friedmann

Producció: Les Films du Bouc, Strange Attractions, ZDF/Arte, ITVS

Per explicar la mort cel·lular (un fenomen fonamental de la microbiologia que resulta capital per entendre l'evolució i malalties com el càncer i la SIDA) Peter Friedman combina magistralment entrevistes amb els investigadors més rellevants en aquest terreny, sorprenents filmacions al microscopi de la vida -i la mort- de les cèl·lules i una gran varietat d'imatges d'arxiu (films muts, seqüències dels grans musicals de Hollywood, noticiaris...). Aquestes imatges s'utilitzen per crear un paral·lelisme entre l'organització cel·lular i l'organització social. Més enllà de l'aspecte purament científic, el documental planteja el tema dels tabús culturals, responsables en última instància de que la mort cel·lular només s'hagi pres en consideració en els últims 15 o 20 anys, quan la seva existència era coneguda des de mitjans del segle XIX.

Aquest documental ha rebut nombrosos premis i reconeixements: Prix Planète Câble del 6è Festival Internacional del Documental, "Vue sur les docs" de Marsella, Premi del jurat al Festival Nyon (de Suïssa), el premi Patt-et-Whitney al Festival Internacional de films científics a Quebec, el Prix Recherches Bell Northern Canadà.

Organització

Organitzat pels Estudis de Comunicació Audiovisual de la Universitat Pompeu Fabra i Televisió de Catalunya (TVC).

12-04-2005

© Universitat Pompeu Fabra, Barcelona